

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrčkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ 8.— za vse leto . . . 12.— „ „ 16.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim g. naročnikom.

Častitim gg. naročnikom, ki še niso doposlali naročnine za prvo polletje, poslali smo poštne naloge v zmislu prejšnjega naznanila. Kdor nam vrne poštni nalog, temu bomo primorani ustaviti list.

Zajedno vabimo na novo naročbo ter prosimo dosedanje čast. naročnike, da pravočasno obnove naročnino za drugo polletje, katero je plačevati naprej.

Upravištvo „Edinosti“.

Dovršeno je!

Včeraj se je sešla gosposka zbornica, da reši svoje delo. Postarni gospodje so res točno rešili svojo nalogo in njih točnost je zahvaliti, da se je mogel včeraj — pozno sicer — formalno odločiti državni zbor. Zasedanje se je torej le odložilo, kar le potrjuje menenje, ki smo je izrazili nedavno temu, da se v jeseni zopet snide ta zbornica, da reši proračun za leto 1897. in pa tiste zakonske načrte, katere želi videti rešene — slavna vlada. — Včeraj je torej gosposka zbornica delovala parno silo. Med vsprejetimi predlogami sti dve, ki posebno zanimati nas Primorce. Vsprejela je v drugem in tretjem branju zakon o sladkorju in vladno predlogo o reviziji zemljiško davčnega katastra z resolucijo vred, pozivljajočo vlado, naj čim preje predloži novelo k zakonu o odpisovanju zemljiškega davka vsled poškodovanja naravnega prihoda, s katero novelo bi se ta zakon raztegnil na poškodovanje gozdov po požarih itd. Nadalje so se vsprejeli v drugem in tretjem branju: zakon o uravnavi razmerja med državo in med zakladom zemljiške odveze v Istri, zakon o lokalnih železnicah, zakon o obustavljenju progresivnega višenja davka na stanarino v Trstu.

Včerajšnji dan je, to lahko rečemo, znamenit v zgodovini Istre in v zgodovini naše stranke. Dan je to, kojega smemo radeče podčrtati v svojem koledarju.

Sedaj, ko je definitivno vsprejet zakon o brisanju dolgov na zemljiški odvezi v Istri, in je pričakovati, da dotični zakon skoro zadobi Najvišje potrjenje, sedaj se naša narodna stranka

lahko ponosno postavi pred narod Istre: „vidiš, národe, to sem ti priborila jaz! Priborila, v pravem pomenu te besede!“

Res borbe je trebalo, mnogoletne borbe in težkih naporov, predno je bil dosežen ta cilj. Pridobivati je trebalo vladne kroge, prepričevati poslance raznih strank in boriti se proti — zli volji lastnih tovarišev narodnosti italijanske. Neverjetno in vendar resnično v naši Istri: celó v tem slučaju, ko je šlo za dosedega pravega blagoslova božjega prebivalstvu siromašne pokrajine — brez razlike narodnosti —, ko je šlo za to, da se vsaj nekoliko reši to, gospodarski toli zanemarjeno ljudstvo iz hude stiske, celó v tem slučaju je bila glavna ovira v zli volji italijanskih poslancev. To dejstvo nam govori v plamenenih črkah, kdo da je — fanatik in nestrpljiv. Fanatizem pač ne more sezati dalje, nego sega srditost italijanske gospode: niti svojim lastnim soplemenikom ne privoščajo gospodarskih olajšav, in sicer le zato ne, ker bi bilo iste dobrote deležno tudi naše ljudstvo. Ne, dalje ne more sezati fanatizem. Italijanska gospoda se očitno drže gesla markize Pompadurke, te prijateljice Ludovika XV., diktatorice Francozki v prejšnjem stoletju in velike — grešnice, gesla: Après nous le déluge. Drugače si res ne moremo tolmačiti postopanja italijanske stranke v Istri, ko motrimo nje postopanje ob vprašanju zemljiške odveze v Istri, nego, da si misle: za nami naj pride bodisi tudi vesoljni potop, samo da sedaj tiščimo ob tla te „ščave“ istrske.

Kakó so zasmehovali dra. Laginjo, ko je pred večimi leti sprožil to blaženo misel! Kakó so mu metali polena pod noge! In še-le potem, ko so videli, da vzlic vsemu njih nasprotovanju dobiva Laginjeva misel vedno konkretno obliko, ko so videli, da stvari najbrže ne bodo mogli preprečiti, delali so se, kakor da so se i oni spoprijaznili s to mislijo in glasovali so v deželni zboru za rešitev tega vprašanja v zmislu želje dra. Laginje in vse hrvatske stranke. Toda le potuhnili so se, kajti še v zadnji hip, ko je zbornica poslancev imela reči svojo zadnjo besedo, ko ni bilo več dvombe, da trud hrvatsko-slovenske stranke

V tem je sedela Mária pri očetovi postelji, in različne misli so jej rojile po glavi.

Torej je postalo vendar res, kar je govoril oni dan Zaljan v nje scbici. Toda kako je to, da je ranil Dolina? Sploh, kdo je ta Zaljan? — In Milan! — Ali ne bi bil lahko ostal v Mirnem. Bog vé, morda se prav zdaj bojuje kje na Laškem! In vendar se je vse dobro izšlo zanj. Saj sodaj še misliti ni, da bi dal Dolin njo tistemu, ki ga je napadel roparski in ranil!

Dolinova rana ni bila smrtna. Poklicani zdravnik jo je skrbno obvezal in strogo zaukazal bolniku mir.

Za Dolina, ki se je zavedel že drugi dan, je bilo to nekoliko težavno, ker je bil navajen delati; toda moral se je ukloniti zdravnikovemu ukazu, tembolj, ker ga je rana hudo bolela.

Po tem dogodku tudi ni več tako puščal v nemar Mária. Klical jo je k svoji postelji in tu mu je morala praviti novejša vaške novice, ali brati kak časopis.

Teden pozneje se je izvedela vsa Zaljanova prošlost.

Zaljan je vse povedal pred porotniki. Da je

pride do trumfa ob tem vprašanju — še v tem zadnjem hipu oglašil se je bil istrski poslanec dr. Rizzi, da bi, hoté intrigovati in sumničiti dobre namene hrvatsko-slovenske stranke, vse to važno vprašanje prikazal zbornici le kakor strankarsko željo naših poslancev, češ: da vse to bode koristilo le Hrvatom in Slovencem in da italijansko ljudstvo ne bode imelo ničesar od tega. Kakó daleč more pritirati človeka strankarska strast! Denimo, da bi bilo tudi res, da bode le slovanski del prebivalstva imel dobička od srečne rešitve tega vprašanja. Ali bi ne bila tudi v tem slučaju dolžnost italijanskim poslancem, da podpirajo stvar, ko vidijo, da Italijanom ne more škoditi? Ali ni tudi in še posebno italijanskim poslancem — ker so v večini v deželni zboru — dolžnost, skrbeti za povzdigo materialnega blagostanja po vsej pokrajini? Ali ne? Oni hočejo, da naš siromašni kmet ostani siromak za vse večne čase, oni nočejo, da bi naš siromašni kmet svobodno dihal! Od todi prihaja, da ne morejo brzdati svoje zavisti, ko vidijo, da kdo pokaže le nekoliko prijazneje lice temu nesrečnemu prebivalstvu naše Istre.

Nekoliko je imel že prav gosp. Rizzi, ko je namigoval, da bode to vprašanje izborna agitacijsko sredstvo za našo stranko. Seveda mora to odpreti oči tudi zaslepljenec našega rodu, ako se naši poslanci morejo sklicevati na taka dejstva, ako morejo pred očmi naroda primerjati zlo voljo italijanskih poslancev se svojimi — dobrimi deli.

Ali vladi in parlamentu ne more biti v razlog, da ne bi se usmili te naše tužne pokrajine, samo možnost, da bi ljudstvo utegnulo izvedeti, kakó skrbé ali pravo za pravo — ne skrbé italijanska gospoda za blaginjo prebivalstva! Zadrega gospode ne sme biti v razlog za nadaljnje zanemarjenje itak že zadosti zanemarjenega ljudstva.

Tako se je zgodilo tudi: trud dra. Laginje in vse hrvatsko-slovenske stranke istrske je plačan obilnim uspehom — naše siromašno ljudstvo se je iznebilo velikega bremena. Velikega bremena, pravimo. To breme je tiščalo ljudstvo neznošno; isto ni trpelo le vsled fiktivnega današnjega dolga,

še mlad podedoval posestvo svojega očeta na Koroškem in da je v par letih napravil skoraj vse svoje premoženje. Ostalo mu je le še nekoliko polja. Tako je sklenil iti po svetu in si na kak način pridobiti kaj denarja. Na mnogokaterih krajih bi bil lahko dobil kakšno službo, toda zaradi njegove lenobe ga ni nihče maral. Ko je pa prišel v Mirno, seznanil se je v gostilni z nekim kmetom. Ta mu je pravil o nesrečni snubitvi Krivčevi, katero so Dolinovi poslali raznesli po vsej vasi. In tako je Zaljanu šinila zlobna misel v glavo. Hotel je namreč iti k Dolinu, snubit Mária in jeden ali dva dni pred poroko lokavo od starca izvabiti Máriačino doto in še tisto noč pobegniti z denarjem. A ni se mu posrečilo. Kmalu mu je pošel še tisti denar, ki ga je dobil za oni kos polja, kar mu ga je še ostalo na Koroškem, in tako je sklenil oni dan pred poroko, prositi dva tisočaka na posodo in zbežati isto noč kam drugam. Toda, ker je bil vinjen in ker ga je vino zelo razburilo, se je vse tako nesrečno končalo. Nikdar pa da mu ni bil namen, da bi hotel raniti ali ubiti Dolina.

(Pride še).

PODLISTEK.

Máriačina snubača.

Povest. — Spisal O. K. Srčan.
(Dalje).

Urno je skočila k očetu, ki se je nezavesten zgrudil na tla, ter začela vpiti na pomoč. V tem se je že hlapec, močan hrust, polastil Zaljana. Na prsih mu klečó klical je na pomaganje... Ko je prihitela še ostala družina, povezali so kmalu Zaljana ter ga zaprli v drugo sobo; in sedaj se je vse obrnilo k gospodarju, k Dolinu. Ta je ležal še vedno nezavesten na tleh, in zraven njega je klečala Mária, izpiraje mu rano na desni strani prsa. Prenesli so nezavestnega na postelj in takoj so ves degodek prijavili gosposki. Kmalu so prišli orožniki, ki so odpeljali Zaljana v zapor.

Po vasi se kmalu razvedel ves degodek. Zorislava je takoj sšla za mizo in napisala Milanu dolgo pismo. Povedala mu je v pismu ta degodek, pripomnivši nazadnje, kako nespametna da je bil, ker je zapustil Mirno; zdaj se vse lahko obrne zopet na pravo pot.

ampak še veliko bolj, ker ni moglo očistiti svojih posestev in vsled tega ni moglo dobiti nikjer cenega kredita. Radi par gol-dinarjev, ki jih je bil kmet v resnici še dolžan, imel je svoje posestvo zamazano stotaki vknjižene-ga dolga.

Temu je sedaj konec po zaslugi naše stranke. Ob zaključku zasedanja spregovorila je gospodska zbornica zadnjo besedo: *Dovršeno je; breme zemljiške odveze v Istri — je bilo!* Čast dru. Laginji, temu izbornemu odvetniku — naroda!

Non serviam.

Dopis iz duhovenskih krogov.

Profesor bogoslovja in državni poslanec dr. Scheicher je mož, kateremu doktor Anton Mahnič & Comp. ni kos v teologiji, še stokrat manj pa v politiki. Ker ste pred kratkim navedli v vašem listu, da dr. Scheicher v „Correspondenzblattu“ in „Vereinsblattu“ drugače črta obseg pokorščine do škofov, kakor Mahničevi učenci, in da „Correspondenzblatt“ naroča in bere nad 5000 duhovnikov, je to zelo spekle pisca Slovenčevih člankov „Obsodba liberalizma“. Težko je polemizovati s tem človekom, ker nalašč ne gleda nič na logiko, ampak zmetuje v članek stavke kakor orakelske reke in se vseja na stol nezmo-gljivega svetnika, nas pa deva med satane, oziroma liberalce. Piše namreč:

„Soča“ in „Edinost“ sti iztaknili neke Scheicherjeve besede in sedaj peljeta v boj zoper papeža — dr. Scheicherja. Na to odgovarjamo (mi Slovenčev pisec):

1. Kdor čita „Correspondenzblatt“ in „Vereinsblatt“, mora vedeti, da ta dva lista besed ne jemljeta v istem pomenu, kakor naši liberalci. Staviti ta dva lista v isto vrsto z liberalnimi, bilo bi najhujše razžaljenje za oba.

2. Tudi če bi se bila izpozabila oba tako, kakor si želé liberalci, bilo bi to nam vse jedno. — Dr. Scheicher bi imel opraviti s svojim škofom, to bi bilo vse. Naša avtoriteta, katere se držimo trdno in neomahljivo, je namestnik Kristusa. Njegova povelja so jasna in odločna. Ne bomo prosili dovoljenja nikogar, ali jih smemo izvrševati. Čemu nastavljate ušesa, kaj pravi kak nižji duhovnik, katerega dolžnost je, izvrševati povelja učeče cerkve? Pojdite dalje in poslušajte svoje višje pastirje, kateri imajo oblast nad nami vsemi.

Pokorščina je stvar, katera se z liberalizmom nikakor ne strinja. Saj je bistveno liberalizmu, da podira vse avtoritete, katerih moč ni v materialni sili, ampak je duševna. „Non serviam“.

Taka klobasica, v katero je povitih lažij in zvijač, je torej „Edinost“ v odgovor. A raz-rezati jo treba, da se bode videlo, kaj je v nji skritega.

Kdaj smo mi trdili, da peljemo dr. Schei-cherja v boj zoper — papeža? Ne zoper papeža, ampak zoper vas, ki zavijate papeževe besede, da bi si priborili gospodstvo na Slovenskem, navajamo trezne Scheicherjeve besede.

Ako „Correspondenzblatt“ in „Vereinsblatt“ ne jemljeta besed v istem pomenu kakor mi, jih pa mi jemljemo v istem smislu, kakor ona lista, ker mi nju citiramo in ne ona nas. Nadalje pravi „Slovenčev“ pisec, da ima za najhujše razžaljenje, tedaj za greh, staviti kak list po krivici med li-beralne, a vendar nam dela to krivico in sebi ta greh, mož, pisatelj „Slovenčevih“ člankov, ki znabiti hodi vsaki dan maševat.

Njegova logika pa štrli posebno iz druge točke. Ne upa si pretehtavati, ali so besede ome-njenih listov liberalne, ali ne, in tudi če bi se bila (lista) tako izpozabila, „mu je vsejedno, dr. Schei-cher bi imel opraviti s svojim škofom, to bi bilo vse“. — Tedaj pustite tudi nas pri miru, ko dr. Scheicherja besede ponatiskujemo. Tudi mi bomo imeli posla s svojim škofom, ne pa s kako ničlo iz ljubljanske škofije. Za nas še bolj velja, ker naš list na Kranjskem nima več naročnikov, kakor omenjena Scheicherjeva lista. Od tod se spozna, da ti ljudje hočejo prepri imeti le na Slovenskem in s slovenskimi listi, da bi nam jemali priliko, po-rabljeni svoje moči za druge bolj potrebne stvari, bojé se pa boja z nemškimi teologi in politiki. Naj jim ti še tako živo sedajo za vrat, njim „je to vse jedno“.

Istino je pa dalje povedal „Slovenec“, ko pravi: „Čemu nastavljate ušesa, kaj pravi kak nižji duhovnik?“ — „Slovenčevih“ člankov gotovo ne piše kak višji duhovnik, ker so pisani zelo nizko in neumno. Piše jih kak nižji duhovnik in nikomu ni treba „nastavljati ušes“, kakor sam pravi. Vendar pa piše mož oblastno in sodi vse naše zadeve, kakor bi bil on učeča cerkev. Učeča cerkev so papež, škofje in mašniki skupaj. Posa-mezni duhovniki ali škof, če je tudi pisatelj „Slo-venčevih“ člankov, pa ni učeča cerkev za ves narod in nima pravice skrivati se za isto, posebno ne, kadar piše politične članke. Nauke istinito učeče cerkve sprejemamo radi in smo jim pokorni. Te avtoritete, ki se v verskih rečeh gotovo trduo drži svojih meja, mi ne izpodkopavamo. Pač pa bodemo vedno izpodkopavali vašo avtoriteto, dokler jo bodele vodili na napačno polje. Dokler bodele učili nauk, da gre škofu, za katerega veljavo skrivate svoje sebične namene, „obedientia caeca in omnibus“, da ima on oblast nad nami vsemi tudi v strogo političnih, gospodarskih in na-rodnih rečeh, in to pod pretvezo, da noben človek, razun škofa, nima določevati, kaj je versko, in kaj strogo politično, gospodarsko in narodno vprašanje, toliko časa vam bode klical ves izobraženi slovenski svet na ušesa: „Non serviam!“ V teh zadevah so si ohranila svobodo vsa ljudstva svetá, branil jo bode tudi narod slovenski do zadnjega diha. Branil jo bode tem bolj goreče, ker ga učita zgodovina in vsakdanja skušnja, da je imel še nekaj izvrstnih višjih duhovnikov, ki so odprli srce za narod. Te je rad častil tudi kakor svetne svoje voditelje. Imel je pa, žalibog, tudi takih, ki niso umeli naših političnih, gospodarskih in narodnih vprašanj, ali pa so jih iz človeških slabostij, lastnih v teh zadevah tudi škofom, umeli krivo in tedaj delali krivice našemu narodu. Poslednjim nikdar ne veljaj slepa pokorščina v vseh rečeh! Tako nam govori naše krščansko prepričanje. In „kdor dela zoper svoje prepričanje, greši“ — pravi sv. Pavel. S tega stališča nas ne premakne noben papeški izrek, ker nobenega ni.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 27. junija 1896.

Swoboda v politiki. Pišejo nam iz duho-venskih krogov: „Slovenec“ se večkrat dela ve-likiega prijatelja dunajskih krščanskih socialistov. Da je to prijateljstvo le navidezno, ker se nazori v bistvenih rečeh križajo med obema, naj pokaže nastopna dogodbica. Dne 11. junija t. l. je bil velik shod krščansko-socialne stranke v Gross-Floridsdorfu pri Dunaju. Navzoč je bil tudi dr. Lueger. G. Laux, župnik iz Jedlersee-a, kate-rega Lueger posebno čisla, je z veliko samozave-stjo v svojem govoru na javnem shodu zagovarjal neza-visnost duhovnov na zgoraj, proti škofom, rekoč: „V političnih stvareh mi nima nihče ukazovati. Delam, kakor spoznavam za pravo. Noben duhovni višji pastir se ne drzne sovražiti katerega svojih podložnikov zaradi poli-tičnega prepričanja. Kaj se mi pa tudi more zgo-diti? Kakor katoliškega župnika me ne morejo odstaviti, sem „noli me tangere“. — Pripomniti treba seveda, da župnija Jedlersee ni v ljubljanski škofiji, tudi na Grintovcu ne. Ako pa „Slovenčev“ urednik dvomi na resničnosti onih besedi, katere smo mi vzeli iz časnikov, naj nam postreže z iz-virnikom, katerega pač lahko dobi od svojega pri-jatelja, krščanskega socialista in duhovna Lauxa. Dvomimo, da bi to storil, ker mu ne diši — nekaj.

Nemški cesar na Ogerskem. Glasom da-našnjih dunajskih poročil pride nemški cesar go-tovo na Ogersko kakor gost našega cesarja. Ude-leži se velikega dvornega lova. Na posestvu nad-vojvode Friderika blizu Móhača delajo se že ve-like priprave. Iz poročila pa ni razvidno, kedaj pride. —

Ustaja na otoku Kuba. Španjska bode potrebovala za bodoče leto celih 400 milijonov, ako bode hotela nadaljevati vojno proti ustašem na otoku Kuba. Minister za kolonije je že dobil nalog, da stori potrebno v nabavljanje tega veli-kega zneska. — Kaj pa, ako se pokaže na vse zadnje, da so bile zastonj vse te velike žrtve? Kolonijalna politika je res draga stvar za male in šibke države! O tem bi nam lahko zapela zani-mivo pesmico — lačna Italija.

Ustaja na otoku Kreta. Vladni krogi turški so menda postali nekoliko mehkeji. Nastop vseh vlasti jim je menda vendar imponoval nekoliko. Včeraj je turški minister za vnanje stvari obiskal našega poslanika, a poslednji je bil pozneje v avdi-jenciji pri sultanu. Turčija, da je sedaj voljna privoliti v samoupravo Krete v mejah, zahtevanih od usta-šev. Turška vlada se je baje jela bati, da bi ute-gnile nastati še vse drugačne nevarnosti za Tur-čijo, ako bi se nadalje širila ustaja na Kreti.

Disciplinarna preiskava proti Baratieriju. Iz Rima javljajo: V kratkem se sestane posebni disciplinarni svet, ki bode imel soditi z vojaškega stališča Baratierijevo ravnanje v Afriki. V tem svétu bode 5 generalov, predsedoval bode general Carlo Mezzacapo.

Različne vesti.

Zaradi praznika sv. Petra in Pavla odpade prihodnjega torka zjutranje izdanje našega lista.

Poroka. Danes ob 4. uri pop. poročila se je v tukajšnji grški cerkvi gospodična Zofija, hči obče znanega tržaškega veleindustrijalca viteza Economa, z inženirjem Polyvio Zaffropulo iz Marzilja, členom svetovne bančne tvrdke Zaffropulo & Zaffri. V proslavo te poroke bil je po-noči od minolega četrtka na petek v Economovi palači na trgu Stazione sijajen ples, na kojega so došli: ces. namestnik vit. Rinaldini, župan dr. Pit-teri, baron Reinelt, načelniki raznih oblastnij, kon-zuli in cvet tržaškega plemstva in deuarne aristo-kracije. — Gosp. vitez Ivan Aleksander Economo je povodom veselega dogodka v svoji obitelji izro-čil županstvu 3000 glđ. v ta namen, da se zasnuje ustanova v podpiranje ubožnih Tržačank, ki se pripravljajo na učiteljski stan, in pa 300 glđ. za po-izvajanje finančne pristojbine ter 1000 gold., koje naj ravnateljstvo tržaške mestne ubožnice razdeli med ubožne udove, ki imajo otroke. Nadalje je vitez Economo odredil, da naj vsi v njegovi službi stoječi uradniki in delavci, toliko trgovske tvrdke kolikor velikega mlina, praznujejo tri dni, t. j. da-nes, jutri in ponedeljek. Poklonil je vsem svojim uradnikom vsakemu toliko znesek, kolikor dobiva plače na mesec, delavcem pa toliko, kolikor ima vsaki posamičnik mezde na teden. S tem je po-kazal vitez Economo vnovič svojo skrb za delavski stan in sočutje z ubogimi. To beležimo tem rado-voljniši, ker je vitez Economo jeden izmed onih, dandanes, žal, jako redkih tržaških patricijev, ki se drže načela tolerancije nasproti Slovincem, kakor-šno je veljalo v dóbi pok. Stadiona. Večina osobja v mlinu Economo je slovenske narodnosti, a nikdar ni bilo še slišati, da bi se tam Slovenci zapostav-ljali zaradi svoje narodnosti. — Delavci mlina iz-kazali so svojo hvaležnost in zajedno veselje s tem, da so kupili veliko, krasno izrezljano srebrno po-sodo za sladčice (bonbonière), koje je v imenu de-lavcev izročil nevesti, g.čni Zofiji, načelnik mlinar-jev, g. Ivan Hvastja.

Novoporočencema vso srečo!

Mestni svet tržaški. Zaradi preobilnega gra-diva morali smo poročilo o sinočni seji našega občinskega zastopa odložiti na prihodnje izdanje. Za danes bodi omenjeno le, da razprava o pro-računu ni dospela do kraja, ker se je v debati o posamičnih točkah potrošilo mnogo časa. Vladni zastopnik, okrajni glavar vitez Schwarz posegel je večkrat v razpravo, izjavivši v imenu osrednje vlade, da vlada nameruje vsakakor znižati neka-tere občinske doklade, da ostane morebitna prošnja mestnega svéta na vlado glede nadaljnje ob-držanja dosedanjega davčnega sistema povsem brezvspešna in slednjič, da ga ni mosta v vsem našem cesarstvu, ki bi najpotrebniše stvari za konsum obdavčevalo s tako visokimi občinskimi dokladi, kakor Trst. — Prihodnji torek bode zopet seja.

Novi finančni ravnatelj v Trstu. Min. četrtek objavili smo med najnovejšimi vestmi, da je na lastno svojo prošnjo stalno vpokojen dosednji pod-predsednik tržaškega finančnega ravnateljstva, bar. Jurij Plenker in da je imenovan finančnim ravnateljem v Trstu dvorni svetovalec dr. Maks Schu-ster, pl. Bonnot. Kakor čujemo, je dr. Schuster še-le v svojem 37. letu. Svojo karijero je napravil v predsedništvu finančnega ministerstva. Pokazal se je dobrega jurista, kajti objavil je več strokov-nih spisov o avstrijskem civilnem pravu: — Da-li

pa novi gospod finančni ravnatelj temeljito pozna deželne jezike Primorske, tega sicer ne znamo, ali to naj vzame blagohotno na znanje, da bomo tudi v bodoče in ob vsaki priliki krepko reagovali, ako bi njemu podrejeni organi hoteli zapostavljati slovenski jezik italijanskemu in nemškemu.

Vsakemu svoje! — to je naše geslo. Dobro bi bilo, da novi gospod ravnatelj že sedaj vzame ad notam to nepremično stališče naše!

Zakaj čestitajo Lahi županu Trigariju?! Kakor smo že omenili v današnjem zjutranjem izdaju, prihajajo zaderskemu županu Trigariju od vseh strani čestitke — vsled obsodbe urednika Jakiča. Ne gleda na to, da utegne biti to veselje prenačljeno, vendar ne moremo razumeti pravega vzroka tem obilnim čestitkam. Navadno se čestita le obtoženecem, ako jih sodišče oprosti; tega pa še nismo čuli nikdar, da bi kdo čestital državnemu pravdniku, oziroma zasebnemu tožitelju, ako se mu je posrečilo, da je obtoženca dobro zašil. Tega neobičajnega, skoro da nečloveškega svojstva mi Slovani ne poznamo. Morda pa čestitajo prijatelji Trigariju radi tega, ker Jakič ni mogel dognati dokaza resnice o žaleh trditvah v dotičnih člankih? V tem slučaju mu pa — po našem skromnem mnenju — niso napravili posebnega poklona in bi mu bili izvestno napravili veliko večjo uslugo, da so molčali. Previdne taktosti pač ne poznajo nekateri gospodje. Še enkrat bodi rečeno: da mi „nerodni“ Slovani gotovo ne bi bili tako — nerodni nasproti svojim somišljenikom.

V „Ciril“ — metodijski dar za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda nabralo se je dne 28. t. m. v veseli družbi pri gosp. Šabec-u 28 kron. V isti namen daroval Anonimus 5 kron 46 stot., gospa Ema Abram 4 krone, gosp. Ivan Valenčič 2 kroni, gosp. Ivan Angeli 2 kroni in gosp. Jakob Klemenc 10 kron, ker je vdobil „pravdo“.

Izlet „Tržaškega Sokola“ v Devin. Zadovoljstvom beležimo, da se že sedaj kaže mnogo zanimanja za ta izlet. Iz Gorice smo dobili poročilo, da je pričakovati tudi od tam lepo število gostov.

Pevsko društvo „Slava“ pri sv. Mariji Magdalen Spodnji priredi, kakor že objavljeno, jutri veliko veselico s plesom. Veselica bode na vrtu gostilne g. Josipa Frankoviča pri sv. Ani. Na veselici bode blagohotno sodeloval tamburaški zbor iz Škedenja. Pričetek ob 6 in pol uri zvečer, zvršetak ob 3. uri zjutraj. Za slučaj, da bode jutri slabo vreme, prenese se veselica na ponedeljek. Opozorjamo naše mestne rodoljube na to veselico.

„Bralno društvo“ v Nabrežini imelo bode svoj redni občni zbor v bralnici dne 28. junija t. l. ob 10 uri, z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika (sklepni račun za minolo leto 1895/96). 3. Morebitni predlogi. 4. Volitev novega odbora. Sklepalo se bode ob vsakem številu navzočih društvenikov. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Iz Sežane nam pišejo: Že dolgo vrsto let pojejo domači pevci v tukajšnji župni cerkvi pod neutrudljivim vodstvom g. Filipa Kitschel-a pri vsaki cerkveni slavnosti v obče zadovoljstvo ter do danes ni še nikomur padlo na um, da bi vabil tuje pevce na cerkveni kor. Le novomašniku čast. gosp. Colju, domačinu, ne ugaja menda petje pozhrtvovalnih naših fantov, ki pojejo radi brez nagrade le v čast božjo, ampak zahteva, da morajo za njegovo novo mašo pomagati pri petju še drugi pevci. Ta žaljivi zahtev odbili so domači pevci ter so izjavili, da ne bodo več peli, ako ne pojejo na dan nove maše čast. gosp. Colje. Ali č. gosp. Colja ni se dal omehčati ter ni hotel upoštevati opravičene razdraženosti domačih pevcev. Radi tega obrnili so se do g. župana, ki se je zavzel za pravično njih stvar ter izjavil g. župniku, da kakor patron cerkve ne dovoli peti v cerkvi sežanski drugim, nego domačim pevcem! Hvala g. županu na možkem postopanju. Radovedni smo, kako se stvar konča. Ta kratek dopisiš pa, ki se vam bo zdel, čast. gosp. urednik, morda lokalnega pomena, primoran sem vam bil poslati, da se ne bode očitalo sežanskim cerkvenim pevcem, ki se žrtvujejo vsako nedeljo in praznik v čast božjo, da so oni zakrivili, ako ne bode petja o novi maši č. g. Colje. Zdi se, da je primer g. župnika rojanskega Jurca, ki je hotel imeti pri svoji instalaciji druge, kakor narodne domače pevce, ko-likor toliko uplival tudi na č. g. Coljo. Saj božja

čast ne pridobi ničesa s tem, ako pojejo v cerkvi manj ali bolj izšolani pevci. Glavna stvar je dobra volja, izvirajoča iz krščanske pobožnosti. Teatraličnih efektov pa ni potreba. Domač pevec.

Iz Senožeč nam pišejo: Nekaj smo doznali iz Trsta in to moramo pozrajati. Zaloga senožeškega piva v Trstu ima svoj voz, kojim prevaža svojo pivo po mestu. Kakor je že tako navada, ima ta voz tudi svoj napis na reklamo v prilog tovarne. Ali kakó se glasi ta napis? „Fabbrica birra di Senosecchia“ in na drugem mestu — (Senosetsch). No, to za drugim mestu pisano nas ni iznenadilo prav nič, prvo pa zeló. Vodstvo zaloge je gotovo zajelo iz židovskega „Piccolo“ tisto grozno spako „Senosecchia“, saj ima menda ta list poseben privilegij za preminjanje čisto slovenskih krajev in imen v laške. Zares, ponosni moramo biti, da posnemamo v vsem — žide! Žalostno pa je, da se ravno od dotične strani tako grozno pači pošteno slovensko krajevno ime „Senožeče“. Morda menijo, da radi spake „Senosecchia“ tržaški židje popijejo še enkrat toliko senožeškega piva? Ubožci, jako se motite!

Ali ne bi mogel morda naš občinski zastop kaj ukreniti proti takemu pačenju, in zlasti našemu g. županu bi položili na srce, da bi svojim uplivom odločno reagoval proti temu, da se pači ime našega trga. V družih ozirih moramo pa res pohvaliti našega župana, kajti, odkar županuje on, je res že veliko dobrega storil za občino. V tem pogledu vso čast mu!

Do našega gasilnega društva pa se moramo zopet obrniti z vso odločnostjo: kedaj odpravite vendar tisti, na slovenskih tleh za slovensko narodnost žaljivi nemški komando? Ali res hočete izgubiti naše simpatije? Več Senožečanov.

Nenadna smrt. Včeraj popoldne zadela je káp 70letnega duhovnika Vincenca Drago, kooperatorja cerkve sv. Antona Padovanskega. Duhovnik je bil v zakristiji omenjene cerkve, ko ga je obšla slabost. Kljub nagli zdravniški pomoči izdahnul je čestitljivi starček svojo dušo že po nekaj trenotkih.

Tudi 46letnega voznika Dominika Pivo, stanujočega v ulici Amalia hšt. 16., zadela je včeraj káp. Umrl je takoj.

Poskušen samomor v zaporu. 36letni težak Viktor Urbanis iz Vidma na Laškem je v tukajšnjem preiskovalnem zaporu, ker je minolega meseca v Miljah z nožem hudo ranil svojo ljubico Terezo Zebokin. Predvčerajšnjem popoldne razbil je Urbanis okno svoje celice ter si koščekom stekla narezal žili na rokah. Rani mu je obvezal jetniški zdravnik in ga zatem poslal v bolnišnico.

Dvoboj, kakoršnega še ni bilo. Viteški naši Madjari nadkrikujejo celó bistroumne Američane v — iznajdljivosti. Celó v dvobojih postali so originalni. Te dni sta se bila v dvoboju dva sinova junaškega Arpada na tak način, da bi bil celó slavnopokojni rabi Ben Akiba vskliknil: „Kaj takega še ni bilo!“ — če bi ju bil videl. Stvar se je dogodila tako-le: Dva trgovca z jajci imela sta svojo trgovino v Budimpešti do nedavna skupno, potem pa sta se sprla. Vsak je odprl svojo trgovino za-se in tekmovala sta drug z drugim v gmotno škodo jeden drugemu. Dogovorila sta se na strašen dvoboj, kajti stvar ni mogla iti dalje takó. Dne 25. došla sta po dogovoru na določeni kraj, oba oborožena — toda ne sabljo ali revolverjem, marveč vsak s košem, v kojih sta imela po 100 jajec. Te jajca sta si pričela metati jeden v drugega — vse po dogovoru — na 5 korakov daljave. Jeden izmed njiju pa, ko se mu je dozdevalo, da je že dovoljno oblit z beljakovino in rumenjakovino, naveličal se je metati jajca. Skočil je liki ris na svojega nasprotnika, ga vrgel ob tla in ga obdeloval s koščeniimi svojimi pestmi, da je bilo joj! Ubožec obležal je na tleh, oblit ne le rumenjakovino in beljakovino, ampak tudi krvjo. Odpeljali so ga v bolnišnico, besnega njegovega nasprotnika pa so zaprli.

Koliko se stale slavnosti o kronanju carja. Pariški „Figaro“ je povprečno izračunal, koliko denarja se je steklo v Moskvi povodom kronanja ruskega carja. Car je potrošil iz svojega okolu 25 milijonov frankov; inozemske deputacije (tuji knezi in visoka gospóda) potrošili so okolu 44 milijonov frankov in prištevši še to, kar je potrošila Moskovska mestna občina v slavljenje kronanja,

ter denar, ki so ga potrošili one dni neštevilni tujei v Moskvi, more se smelo trditi, da je došlo v Moskvo okroglih 150 milijonov frankov.

Najnovejše vesti.

Trst 27. Danes je dospel semkaj italijanski admiral Accini.

Dunaj 27. Cesar je danes v slovesni avdijenciji izročil nunciju Agliardiju kardinalski klobuk. Prisotni so bili skupni ministri ter avstrijski ministri in drugi dostojanstveniki. Potem je cesar vsprejel novega kardinala v avdijencijo.

Dunaj 27. Nj. Vel. cesarica odpotuje dne 1. julija na Bavarsko. Tam ostane 14 dnij, zatem se poda v Isl.

Belgrad 27. Knez Nikola Črnogorski dospel je danes semkaj. Srbski kralj vsprejel ga je prisrčno.

Rim 27. Papež je včeraj vsprejel deputacijo Malorusov, ki je došla v Rim navlaš za to, da se zahvali, ker je Sembratovič povišan kardinalom. Avdijencija trajala je jedno uro. Sv. Oče se je pohvalno izjavil o kardilu Sembratoviču, pokazivši zajedno živahno svoje zanimanje za napredovanje katoličanstva v Malorusih.

Aleksandrija 27. List „Egyptian Gazette“ poroča, da odpošlje Angleška oktobra meseca vojsko 150.000 móz v Egipt.

Atene 27. Izvzemši nekoliko pretepotov, je mir na Kreti. Vse pričakuje izida diplomatskih pogajanj.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.42—6.43 Pšenica za juni 1896 6.27 do 6.33 — „ — „ Oves za jesen 5.27—5.29 Ká za jesen 5.32 5.34 Koruza za juli-avgust 3.88—3.89 — „ juni 1896 3.82—3.89 nova f. 3.95—4.10.

Pšenica nova od 7. kíl. f. 6.55—6.70 od 79 kíl. 6.65—6.75, od 80 kíl. f. 6.70—6.80 od 81. kíl. f. 6.75—6.85, od 82 kíl. for. 6.70—6.80 Ječmen — „ — „ prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Trg zopet mlačen, 5 nvč. ceneje. Prodaja 20.000 mt. st. Oves 5 nvč. ceneje. Vreme: dež.

Praga. Neradmirant sladkor for. 13.40, oktober-december 13.50. Neodločen.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst: s carino vrod odpošiljatev precej f. 84.75—85.35 Concasso 36.50—37. Cetrvorni 37.75—38. V glavah (sodih) 39.—39.25 **HAVER,** Kava Santos good average za juni 71.75 za oktober 70.50, bolje.

Hamtuz. Santos good average za juli 59.25 za september 58.25 za december 56.75. Bolje.

TRST 27. Kava. Položaj našega trga se ni spremenil niti najmanje, kar se dostaje cene in razprodaje. V zalogi je 88.690 met. st.

Sladkor. Predno stopi v vegljava novi zakon, popustil je kartel na kontigentu še 2 1/2%. To ni mnogo. Zaloge niso mogle provzročiti nikakoršne promene v cenah. Sploh menimo, da so dospеле cene — vsaj za nekoliko časa — do vrhunca. — V skladiščih imamo 11.300 met. st. in 220.000 met. st. transita. Centrifugal stane f. 15 1/2. Ako dodamo tej ceni še užitinski davek in eksportno premijo, t. j. 13 1/2, dobimo potem f. 28 1/2. Po takem zasluži kartel sedaj pri v-akih 100 kilog. ob resnični vrednosti f. 15 1/2 — celih 6 gld., torej kaci 40%. To je breme, koje občuti ljudstvo bolj, nego pa davek, kajti veliki dobiček nekoliko milijonov, ki ga dobiva kartel, spravljajo v žep le nekateri bogataši.

Petrolej. Tudi tu imamo zopet kartel, vsled česar se ni znižala cena, kakor se je bilo pričakovalo. (Govorilo se je o znižanju za 1 1/2 gld. Tudi tu veljajo iste misli kakor gori.

Modr galica. Vsled neprestanega deževja nepričakovano povpraševanje. Cena je bila že poskočila na gld. 34 do 36, danes pa je padla na 31. Bati se je pa, da poskoči zopet.

Žveplo se je tudi silno podražilo v Siciliji. — Tukaj se dobiva I. vrste po f. 280 do 290 vreča.

Slanina in mast mlačna. **Otrobi.** Navadni Economo bi se dobili iz druge roke po f. 4. Mlin zahteva nekoliko več. Drobni, levantinski, po 360 do 370.

Moka nespremenjena, mlačna. Tu navedemo nekoliko cen: št. 0 f. 12.30; št. A f. 11.90; št. 2 f. 11.50; št. 3 f. 10.70; št. 4 f. 10.10; št. 5 f. 9.60; št. 6 f. 8.50; št. 7 f. 7.50; št. 8 for. 6.—

Mlin „Vereinigte Ofen-Pesther“: št. 0 f. 12.30; št. 1 11.90; št. 2 f. 11.50; št. 3 f. 11.—; št. 4 f. 10.40; št. 5 f. 9.80; št. 6 f. 9.30; št. 7 f. 8.10 in št. 8 f. 9.70. —

Dunajska borza 27. junija 1896.

	daneš	včeraj
Državni dolg v papirju	101.30	101.30
„ „ v srebru	101.40	101.35
Avstrijska renta v zlatu	122.40	122.60
„ „ v krouah	101.05	101.15
Kreditne akcije	351.10	349.50
London 10 Lat.	119.90	119.95
Napoleoni	9.52 1/2	9.53
20 mark	11.75	11.76
100 itali. lir	44.40	44.50

VABILO

na

I. izvanredni občni zbor

Tržaške posojilnice in hranilnice,

registrovane zadrage z omejenim poroštvom.

kateri bode

v nedeljo, dne 5. julija t. l. točno ob 10 uri predp.

v prostorih

„Delalskega podpornega društva“

(Via Molin piccolo št. 1)

DNEVNI RED:

I. Prememba zadružnih pravil.

K obilni udeležbi vabi

Načelnistvo.

NB. Ker po §. 49 zadr. pravil občni zbor, sklica za 21. t. m. ni bil sklepčen, sklicuje se v smislu istega §. na 5. julija.

P. N.

Začasni odbor društva za pogozdovanje in olupševanje Nabrežine in okolice uljudno vabi slavno občinstvo na ustanovni shod, kateri bode v nedeljo, dne 5. julija t. l. točno ob 10. uri predp. v občinskem uradu s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in pojašnjevanje društvenih pravil.
2. Volitev stalnega odbora.
3. Razni nasveti in pogovori.

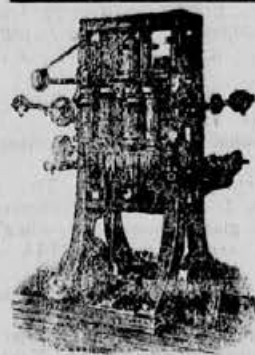
V Nabrežini, dne 20. junija 1896.

Začasni odbor.

Na glasoviru bi podučevala na svojem domu kakor zunaj učenka prve učiteljice. Zmerno plačilo. Ograda 477 (Vrdela pri sv. Ivanu).

V mirodilnicah ulica Barriera vecchia št. 35 in Sette fontane št. 5 je na prodaj blago prve vrste, kakor: prah za mrčese, rimsko žeplo itd., vse po jako nizkih cenah. Brachetti Luigi.

Bratje Ribarić, izdelovatelji oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zaloge v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonnina 2, Piazzetta Cordalunghi 2**, s uhomom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah**. Oglje 1. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico.

G. Tönnies
Ljubljana.

tovarna strojev in kovačnica
za kotle.

Specijaliteta:

žage in stroji za
obdelovanje lesa

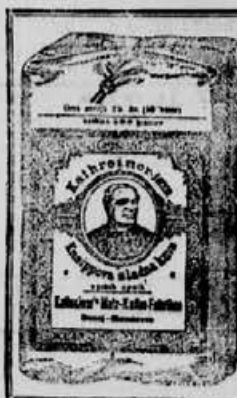
ZALOGA OGLJA in DRV

Danijel Pillin, v Trstu, ulica Scussa.

Bukovo oglje 1. vrste 100 kgr. gl. 3.—; drobno oglje gl. 2.— 100 kgr. — Kok iz občinske plinarne Tržaške po gl. 2.— 100 kgr., gl. 1.— 50 kgr. — Petrolej po 16 nvč. Postrežba točna, tudi na drobno.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke. Uzorci na zahtevo franco. Blago se razširja poštino prosto. Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okolčanom in zunajnim naročnikom se priporočata udana **Aite & Zadnik**.

Kathreiner
KNEŽEVA SLADKA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile
za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih
ponarejenih izdelkov je
treba paziti na izvirne
voje s imenom

Kathreiner

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri slatnem levu“ v Pragi.

Franjo Toman

podobar in pozlata, Križevniški trg št. 1. Ljubljana, se priporoča preč. duhovščini za izdelovanje cerkvenih in sobnih del po nizki ceni in priznani natančni izvršitvi. V zalogi ima sv. Razpela, okvire (Goldleiten) slike, čofe, kroglice za vrvi itd.

Janez Dogan

mizarska obrt in zaloga pohištva v Ljubljani
Dunajska cesta v Medjatosi hiši

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo izvrstno urejeno

zalogo divanov, žimnic, omar,
stolov, postelj itd.

— Ceniki s podobami so franco na razpolago. —
Najnižje cene, izborna blago.

Zaloga pohištva

trrdke Alessandro Levi Minzi

Trst. Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodšču pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Pekarija in sladčičarna

ulica Stadion, 20.

Trikrat na dan sveži (frišen kruh. — Prevzem domači kruh v peko Raznaša se kruh po stanovah, krčmah in gostilnah, oddajalci dobe odbitek. Moke navadne in fine na debelo in na drobno Raznovrstne sladčice ukusne in po ceni, biskote

Svarilo. Neka takozvana trrdka, ki tiguje na Dunaju z urami, uporablja naš oglaš in ponuja ure z zvezdami po 6 gl. Te pa so običajne Goldin ure, koje prodajamo mi po 4 gl. Vsakdo naj zatorej vrne uro, ki nima na kazalniku in na stroju znamke **Hartford Watch & Co.**, ali pa naj se obrne do nas, da se potegnemo za njegovo pravo.

NOVOST!

Cena samo 10 gl.

NOVOST!

Reformovana ura z zvezdami

od Hartford Watch Company

izpodrine švicarske ure popolnoma. Ta reformovana ura, katera ima popolnoma nov zistem, je gledé natančnosti in točnosti edina svoje vrste. Ta reformovana ura dopušlja se v umetno cizeliranih masivnih okrovih iz zlata, „façon“. Zlato façon je nova zlato-barvena kovinska zmes ameriškega latorja in nikakor ne samo zunanje pozlačenje ali platiniranje, marveč jednaka zlata barva kakor zunan gré skozi vso kovino ter se isto zdrži proti kislinam ravno tako, kakor pravo zlato. Vseled popolnoma nove posebne kovinske zlitvine ne dajo se te reformovane ure razločiti celó od večšakov od pristnih zlatih ur, toliko gledé zunanosti kakor tudi umetnega dela. Mi prevzemamo največo garancijo, da ta reformovana ura Hartford Watch Co. ne zgubi nikdar podobne zlata. — Cena s 3 pokrovi iz zlata façon (s kočnim pokrovom „Savonette“) samo 10 gl. Stroj reformovane ure je tako eksaktno in točno napravljen, da moremo jo priporočati vsakemu, ki rabi zanesljivo uro. Vsaki uri pridenemo triletno pismeno garancijo. Vsak je opravičen tekem 8 dni zahtevati denar nazaj, ako mu naša ura ne ugaja.

Naj se ne zamenja reformovane ure od Hartford Watch Co. se sličnimi manj vrednimi fabrikati. Razpošilja proti povzetju firma ur

Anton Rix & brat,

Dunaj, II. Praterstrasse 16.

Primerno verižico iz zlata „façon“, Façon Sport 3.— gl.

Domača trrdka
Anna Hofbauer
v Ljubljani.

Velika zaloga
cerkvene obleke,
orodja
in posode.

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše, trrdčno, krasno blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike volume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v crkvi pri službi božji — Prevzema tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Vedejuje ročno i pošteno po najnižji ceni bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirati na domačo trrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, društev in potujočih agentov.

Zagotovi hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča

Ana Hofbauer,

imejiteljica zaloge cerkvene obleke,
v Ljubljani, Gledališke ulice 4.

Anton Vodopivec

gostilničar v Trstu, ulica Solitario št. 12

priporoča gospodom krčmarjem v Trstu in v Gorici kakor tudi okoličanom Goriškim in Tržaškim ter posamičnim obiteljem svoje izborno **vipavsko vino** in pa **izvrsten risling** iz lastne svoje zaloge

v PRVAČINI šte. 94 in v TRSTU, ulica Solitario šte. 12.

SEUNIG & DEKLEVA

Zastop dvokoles „Swift“ iz orožarne v Steyru

imata podpisana
v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso) št. 4.

Lastna izdelovalnica dvokoles „**Ilirija**“, žičnih blazin (Drathmatratzen), popravilnica dvokoles, šivalnih strojev pušk itd.

Nunska ulica 14:

Prodajalnica šivalnih strojev, pušk, streljiva in drugega orodja pa imata
Saunig & Dekleva,
v Nunski ulici št. 14.

Cena 1 gold.

Navodilo v vsaki škatlici.
Pošiljate na zunan pošti, ne
da bi se označila vsebina.

Pariška Luizina Créma

je svetovnoznano krasilo, koje so pripoznale prve lekarske avtoritete za najlepšo; je uradno izkušeno; neškodljivost zjamčena. Ta créma napravi kožo snežno belo, mramorju jednako gladko, mladostveno svežo, nima v sebi škodljivih prineskov živega srebra, ali drugih, koji, ali zdravju škodljivih snovij. Bodite, dame, oprezne o kupovanju crême in ne kupujte škodljivih, ničvrednih ponarejanj. Zahtevajte povsodi pariško Luizino Créma in ne uničujte si polti ničvrednimi, drago plačanimi ničarjami.

Generalni zastop in skladišče ima jedino:

Alozij Sláma v Pragi,

Král. Vinohrady, Palackého št. 7 n.

Zaradi priročnosti občinstvu osnoval sem razprodajo na drobno po vseh večih mestih po lekarnah, trgovinah mirodij in profumerijah.